

באנו להיפרד משרה / חוה ישראלי

דברים בהלוויה

שרה עם פנים המחייכות וטוב הלב הכובש, שרה האישה והאם האהובה של פיליפ, דוד, רבקה, נעמי, סבתא דואגת לנכדיה - שרה שלנו.

שרה הגיעה לעין השופט מברזיל, עם שני ילדיה, לפני יותר מחמישים שנה. באולפן לעברית פגשה את פיליפ, הם נישאו ולמשפחה החדשה הצטרפה בת הזקונים נעמי.

הכרתי את שרה היכרות קרובה יותר בשנים שעבדנו יחד במיברג. אהבתי את מאור פניה, התעניינותה בזולת ואת הדאגה המתמדת לבני משפחתה. שנים לפני כן עבדה שרה באולפן, ריכזה את הקומונה ועוד, והכל בצניעות, התמדה וברוח טובה.

שרה הייתה סבתא למופת, נכדיה אהבו לבוא לכאן, לבלות וליהנות מדאגתה המתמדת ואהבתה.

הזקנה הגיעה ועימה כל הקשיים, הכאבים והמחלות. נפילתו של נתנאל שברה את ליבם של שרה ופיליפ ולא הקלה על המצב. הדאגה לרבקה ובתה החולה בירושלים - גם לא הוסיפו, אך החיוך והשאלה הקבועה לשלומי, במפגש היום-יומי שלנו בדרכי הקיבוץ - לא פסקו.

אזכור אותך שרה היקרה בחיוכך ובטוב ליבך.

מנחמים את פיליפ, שכל כך אהב אותך, את ילדיך - דוד, רבקה, נעמי ודני - ואת כל נכדיך.

נוחי בשלום באדמת ביתנו ובנוף היפה הנשקף מסביב.

